

ΜΑΡΓΚΟΛΦΟ

Του Μ. Μαλακάση

Έτσι, κύρι Μήτρο, μ' απονιά—
τραβήξου—μὴ μὲ τυραγνᾶς.
Μάτρα μαθὲ ἔχει ἡ γειτονιά,
καὶ θὰ μὲ πνίξει ἡ ἀδανίδ
ἄμα σὲ δοῦν ποὺ τριγυρνᾶς.

Ἄν ἔχω τὰ μαλλιά μεταχιά,
ροδιδὲ ἀν τὸν ὄψη σὰν ἀργῆ,
τὸν κότσο κόδω ἔγω ταχιά,
σαΐρνω στὰ μάγουλα νυχιά,
μὰ τ' ὅνομά μου δὲ θὰ βγεῖ.

Κι' ἀλί μου! τὶ θὰ πεῖ ἡ γιριδ
νὰ θε μᾶς νιώσει στὸ στενό;
Φύγε! τὶ μὰ τὸν Παναγιά
δὲν τὸν πικραίνω τὴ γιαγιά
γιά Μήτρο, Γιωργο, ή Στυλιανό...

Μὰ ἄκου ἔνα λόγο... Νά! ἐκεπά
τρέχα ώς στὸν ἄγια Φωτεινὴ
γιά τὸ Διονύσον τὸν παπᾶ...
Καὶ τοῦ Μιστόκλη, ἀν ἀγαπᾶ,
πές τοι κουμπάρος νὰ γενεῖ.

Πρὶν δχι! ἀγάπες μὴ μιλᾶς..
Μὰ Μήτραινα δμως σὰ μὲ ποῦν,
Τὸν δρεζή σου νὰ φυλᾶς,
καὶ σὰν ποὺ φαίνεσαι ἀφελᾶς,
σου δείχνω γὰ πῶς ἀγαποῦν.

ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗΣ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

Ο ἀγωνιστής είχε ἀποφασίσει νὰ μὴ βραβεύῃ ἀπ' σα μᾶς ἐσταλθήκανε τὸν 'Ιούνιο, καὶ νὰ διπλώῃ τὸ βραβεῖο τοῦ 'Ιουλίου, μὲ τὴν ἀλπίδα πᾶς θὰ μᾶς ταλθῇ τίποτε σὰν ποὺ πρωτότυπο, ποὺ καλοδουλεύειν, καὶ ποὺ ἐπιγραμματικό. Ἐπειδὴ δμως καὶ τοῦ 'Ιουλίου τὰ μαζώματα δὲν ἔρχουνται σὲ τέτοιο σημείο, ἀποφασίσει ὁ ἀγωνιστής νὰ βραβεύῃ ἔχωρα τοὺς δυο μῆνες, ἀπὸ δέκα φράγκα.

Παίρνουμε πρῶτη τὸν 'Ιούνιο. Τὸ καλλίτερο κύτο τὸ μῆνα είτενε τὸ ἀκόλουθο, τοῦ Β. "Άθα.

«Δικαστής. Δὲν ντράπηκες, κοτζάμ ἄντρας, νὰ ρεζίλευτής γιὰ δυὸ παλιόδραχμές;

Λα πο δύτης. Ά!, τὶ νὰ γίνη, κύρι Δικαστή, τὴν ἑπαθή πῆγα γιὰ πολλά, μὲ τὴν ἑπαθα.

«Δοτε παίρνεις δ. Β. "Άθας τὰ δέκα φράγκα τοῦ 'Ιουνίου.

«Ἀπὸ τὰλλα τοῦ 'Ιουνίου, διαλέγουμε τὸ ἀκόλουθο, ποὺ κάπως ἔρχεται δεύτερο.

«Ἐξ αἰτίας τοῦ Κλήδωνα

Τραγουδοῦσε τὸ Λύγγο τὲ λεβέντη, κ' είτεν ἔκει ποὺ ἡ μικρότερη, ἡ ὀμορφώτερη παπαδοπούλα κερνῶντας τον τοῦ λέσι, «Δὲν πανερεύεσαι, δὲν πρέπεινεσαι»—δύο πετύται ἡ φίλος του.

—Δὲν παντρεύουμει γιατὶ στὸν Κλήδωνα μούπεσε ἔνα τραγούδι ποὺ μοῦ λέσι:

Μελαχρινό μου πρέσωπο καὶ μαυρομουστακάτο,

Τὸ ταΐρι ποὺ δὲ βρίσκεται στὸν οὐρανὸν ἀποκάτω.»

Τὸ μεγαλύτερο ἀλάττωμα αὐτῆς τῆς νοστιμίας είναι ἡ σκοτινάδα τῆς ποιδίς φίλος τοῦ Λύγγου τοῦ λεβέντη; Μὰ δὲ Λύγγος δὲ λεβέντης φαίνεται τὰ νὰ είναι τοῦ τραγουδοῦ δὲ τίτλος ίδιως. Τίχα ἔκεινος ποὺ τραγουδοῦσε; μὲ ποιδίς τραγουδοῦσε;

Ἐρχόμαστε στὸν 'Ιουλίο.

Ο «"Υμνος τοῦ βουσφετιοῦ», τοῦ «Παυσανία», μὲ πελειώνει κάπως ἀχαμνά, είναι δίγως ἀλλο δ καλλίτερος κύτο τὸ μῆνα, καὶ παίρνει τὸ βραβεῖο δ. Παυσανίας. Τὸ

καρδι του είναι ποὺ είναι παρφδία, κ' ἡ παρφδία είναι εὔχολη νοστιμία, σὲ βάρος μετάλου καλλιτεχνικοῦ ἔργου.

Ορίστε δὲ μύνος.

Σὲ γνωρίζω ἀπ' δεσμαίνεις

Σκάνταλα στὸ 'Ιππορχεῖο,

Κι' ἐπὸ τὲ βουτίες ποὺ κάνεις

Στὸ Δημόσιο Ταμείο.

Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν πάψη

Κι' ἀπὸ τὸ διορισμό,

Καὶ γνωρίζω ποιδίς θὰ κλάψῃ

Γιὰ νὰ πάρω ἔγω μιστό.

·Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένα

τῶν Ρωμαίων πολιτικῶν,

Γίνηνται δὲν είσαι ξένοι!

Γεάσ σου, θρέμματα 'Ελληνικό!

Δεύτερο ἔρχεταις αὐτὸν τὸ μῆνα τὸ ἀκόλουθο.

Στὴν ἕξτε σημεῖο

Δάσκαλος Τί θὰ πῆ, παιδί μου, ράχος;

Μαθητής Ράχη. Ράχη.

Δασκαλός Νάχθης, χυμένει (Ρωτάεις ἔναν ἄλλον)

Πίε το έσι, παιδί μου.

Μαθητής Κουρέλλη.

Δασκαλός Οχι! Ποὺ τὴν βρῆκες αὐτὴ τὴν πρόστιχη λέξη!

Ράχος θὰ πῆ ἵξεσχισμένον πανίον.

Ο διχγωνικός μως θὰ ξακολουθήσῃ καὶ τὸν Αὔγουστο. 'Ελπίζουμε δμως νάχουμε καὶ μερικό 'Επιγράμματα,

ἔτσι νόστιμα καὶ ζουμερά, καὶ γωρίς περιττά λόγια.

Ο ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

(Συνέχεια)

Η ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΡΑ

Καῖτη ἀπὸ βράχους μεγάλους, ποὺ μέσον περνάει δ. Φίδαρης, ποὺ σὰν φίδι σέρνει τὴν νερό του δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ λοξούρομάντας. Στὰ δεξιὰ ἡ Αγιόπετρα, στ' ἀριστερὰ ἡ Ἀποκλείστρα, στὴν μέση ἔναν εὐεργετικὸν γεφύρι πετρίνο, ποὺ σοὺ φέρνει ἀμέσως στὸ νοῦ τὸν πορθμέα τὸν Νέσσο, ποὺ ἔγινε αἴτιος νὰ ποθένη δ μέγιος 'Ηρακλῆς ὅταν περνοῦσε τὸ ποτάμι αὐτὸν μὲ τὴν γυναικῶν του τὴν Δημάνειρα

Ἐκεῖ ἐπάνω στὸν βράχο τὸν ἀπάτητο, ποὺ τὸν στολίζουν ἀγριώς πρινάρια, φευγεῖ δ τρομαγμένος κύριος τὸ 21 ὅταν τὰ τουρκικὰ καὶ ἀλβανικὰ στρατεύματα περνοῦσαν γιὰ κάτω. Ἐφθασαν ὡς τὶς κοντινὲς κορφὲς οἱ ἔχθροι καὶ τοὺς ἐπυραριόδες τρυπωμένους μέσα στὰ πρινάρια καὶ τὸ βράχιον καὶ ἔτσι τοὺς ἐφώναζαν καθὼς λένε οἱ γέροι. — Αἳ μωρὲ παλιομαλλίνες (Παλαιόελληνες) μέσ' στὴν αρίφρα σὲν τὸ ποντίκια θὰ φορήσετε!

ΣΥΓΚΟΗΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΑ.

Σὰν βόλια ἀπηχοῦν τὰ λόγια τοῦ Ρουμελιώτη ποὺ συγκόπτει δεκαπέντε φορὲς μέσον σὲ πέντε λέξεις ποὺ θὰ βγαλήῃ ἀπὸ τὸ στόμα του.

Καὶ καρμιάδα φορὰ τὰ χάνεις μπρὸς στὸ μεγάλο κακὸ ποὺ παθανεῖ η λέξι, ἀρέψιον σὲν νόστιμα, συνέλθης πρῶτα ἀπὸ τὴν ἀκαταληψία.

Ιπδί, λιθά, τρεκ, σπτι, κάνεις ράνες, ἀκούεις κάθε ώρα.

Φαντάσου νὰ παρασημοφορηθῇς ἀπὸ κακένα μὲ τὴν λέξι κατέβηση (κουτάβη). Είναι πρώτης δυνάμεως κοπούνα.

Μὴ γελαστής καὶ βρωτής πόσες ὥρες θέλεις νὰ φτάσῃς. Εἶς ωρῶν διαστηματα θὰ σου τὸ είπουν δύν. Καὶ ἔναν ζητήσης πιὸ καλές πληροφορίες θὰ σου ἀφαδιάσουν μερικὰ ἐπιεργάματα σὰν κι αὐτά:

—Παραπερούλια, ψίχα μπρὸς σὲν ἀκαπτείδης, σε-

κατήλιας, φένκων σὸν καντορραχοῦλες ποὺ δὲ βγῆσι ντρίτα, καταμεστῆς πέρα στοὺν κεθράκι, ἀλλουκοντὰς ἀλλου-

κοντά!

ΓΡΑΜΜΕΣ

Στὴν βράχη φέρνουν οἱ γυναικεῖς ἐδῶ δημι μόνον τὰ φορτία ἀλλὰ καὶ τὰ παιδιά τους δεμένας ή μόνα ή μὲ τὴν σαρκασίαν τὰ σα τους, τὴν κούνια τους..

Μὲ μοναδικὴ εὐχαρίστια δένουν τὸ κάθε τι καὶ τὸ στηρίζουν ἐπάνω τους. Τὸ ἐναντίον στὸ Ξηρόμερο. Ἐκεὶ κουβαλοῦν τὰ βαρελάκια μὲ τὸ νερὸν στὸ κεφάλι τους. Διαγράφεται τότε διο τὸ κορμί της γυναικεῖς διόρθω καὶ γυρμένο λίγο στὸ πίσω μὲ προτεταμένο τὸ στήθος.

Τὰ μακριὰ καὶ γωρίς μανικία σεγκούνια βούθιον νὰ δείχνεται ώρατο τὸ άναστημα. Τὰ καθημερινὰ ρούχα κανούν γραμμές κομψότερες παρά δ φόρτος τῆς γιορτινῆς φορεισίας.

Μέσα στὴν μικραὶ πακέτα τοὺς οι βασκοπούλες μὲ τὰ σεγκουνάκια τους πάχουν κεντίδια κόκκινα πίσω στὸν πλάτη καὶ στὶς παρυφές, ἐλαφρὲς ἐλαφρὲς μὲ τὰ γουρνοτσαρουχάκια τους καὶ τὶς ἀριστερέμενες καλτσες τους, μόνες στὸ βουνὸν η συνοδευμένες ἀπὸ κανένα μαντρόσκυλο, βρέσκονται τὰ κατιδεμένα καὶ καθαρὰ μαρτίνια τους, μοιάζουν μὲ τὶς βασιλοπούλες τοῦ παραμυθιού.

ΕΝΑ ΚΟΜΜΑΤΙ ΑΛΙΕΙΣ

Ψηλὰ στὴν ὄρεινή Υπάτη καὶ δεξιὰ ποὺ είναι ἔνας κώνος βουνοῦ γεμάτος ἔλατα καὶ στὴν καρφή του μιὰ Μονή καὶ στὰ πλάγια δυό χειμαρροί ποὺ κυλοῦν μὲ θόρυβο τὰ νερά τους, ἐκεὶ στὴν Οίτη τὴν λυγερή, ποὺ στὴν καρφή της ψηλή, βλέπεις διοένα νὰ μαζεύουνται τὰ σύνηφρα καὶ νὰ καλκευούνται οι βασιλεῖς τοὺς μέσα μεταξύ των μάρτινων χωρίς μαζεύεις—στὴν Οίτη ποὺ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ στὸ πλάγιο της είναι διάφοροι καρφοί της Δα